scólta

en de ‘l silenzio de stà nòt
scondù ‘ndel stròf
senza la luna
qoel tèndro bàter d’ale
postàde sóra ‘l vènt
dal sgól de na pavèla

scólta

la nòt che tase cèta
lasando i tò pensieri
‘ngropàdi dent ‘n de ‘l cör
e ‘l cìc’ tasèst da ‘n nèno
‘nfrizà da vöie crùe
de òmeni de tìa

scólta

qoel òm che mai sarà
‘n de ‘l brèghel sò de aùt
sqoergiù da le parole
de chiche crìda paze
co i òci ‘nverenàdi
e ‘l s’ciòp strengiù ‘n le man

scólta

sentà sul cròz pu alt
lasando ‘l sol che nase

vegiàrte ‘n pu bel dì
tegnèndo sèmpro a ment
che sen ancor putati
ma ‘l giöc’ còn èser bèl

scólta

sol en menùt depù

Giuliano